

Jövendölésekről, jelekről, kérésekről

A mai bibliai részben Jézus, Péter és Jakab és annak testvére János felmennek a hegyre. Majd átéli a csodát: Krisztus színeváltozását Mózes és Illés társaságában, majd Isten szava zeng a hegyen: "Ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm, Őt hallgassátok!". A tanítványok a jelenés után rákérdeznek (kérdőre vonják az Urat), hogy nem Illésnek kell-e előbb eljönnie a Megváltó előtt, mert az írások ezt mondják.

Még egy ilyen esemény után is hitetlenkedtek volna a tanítványokból kiválasztottak? Nem hihető ez a történet? Hiszen látták Jézust megdicsőülni szellemek körében, hallották Istent. Mi kellett volna még? Ha egy kicsit elrugaszkodunk és rácsodálkozunk a világunkra s önmagunkra, akkor magunkat is kérdőre vonhatjuk: hát nekünk mi kell még? Hiszen Jézus hiteles történelmi személy volt, létezett. Tanításai időtállóak, örök érvényűek, míg világ a világ. S akár megtörténtek ezek a csodák, akár nem, a mi hitünket nem szabad, hogy befolyásolja, mert nem ez a lényeg.

Nekünk is fontosak a jelek, melyek felkészítenek, felhívják figyelmünket valami rendkívüliire? S ha valóban vannak ilyen jelek, mi miképpen olvasunk belőlük? Mindent kimagyarázunk? Mindent megmagyarázunk és úgy okoskodjuk, hogy a végén elégedettek leszünk magunkkal, vagy inkább alulértékeljük önmagunkat?

De ugorjunk vissza Jézushoz és a két tanítványhoz. Mit felel nekik a „számonkérésre”? Elmondja nekik, hogy volt egy Illés előtte, akivel kényére-kedvére bánt a nép, akiből áldozat lett, s ekkor a tanítványok is megértik, hogy Keresztelő Jánosról beszél a Mester...

Jézus magyaráz, élete egy egész magyarázat, kérdések szakadatlan orvoslása volt... Ha ábrázolnom kellene Őt, bizonyára magyarázó alakot öltene, aki a világ összes emberének választ akar adni... Választ adni jött a világunkba s én úgy érzem, tőlünk is ezt várja. Én mit kérdeznél tőle?

Nem vagyunk különbek a folyton értetlenkedő tanítványoktól, de ők sem különbek nálunk Jézusunk szemében, vannak kérdéseink s ez így van rendjén, de talán amiket én már tudok és ismerek, másnak kincsévé válhat...

Király Kata (Érd)